

## บทที่ 4

## สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การใช้เทคนิคการเลือกตัวอย่างเพื่อการประมาณปริมาณเงินฝักของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย อาจสรุปผลที่สำคัญได้ดังนี้

1. การประมาณยอดรวมและค่าเฉลี่ยของปริมาณเงินฝักประเภทต่าง ๆ ของธนาคารพาณิชย์ใน 7 ชั้นภูมิแรกโดยใช้วิธีการประมาณสามวิธี ปรากฏว่า วิธีที่ III มีประสิทธิภาพในการประมาณได้แม่นยำและถูกต้องมากที่สุด รองลงมาเป็นวิธีที่ II และวิธีที่ I ตามลำดับ การประมาณปริมาณเงินฝักโดยใช้วิธีที่ II และวิธีที่ III มีความแม่นยำใกล้เคียงกันมาก การเปรียบเทียบการประมาณปริมาณเงินฝักประเภทต่าง ๆ ของธนาคารพาณิชย์โดยใช้วิธีทั้งสามนี้ พิจารณาจากค่าความแปรปรวนของค่าประมาณ ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของค่าประมาณ และร้อยละของความแตกต่างระหว่างค่าจริงและค่าประมาณ ซึ่งให้ผลสอดคล้องกันทั้งการสุ่มตัวอย่างแบบไม่แทนที่และแบบแทนที่

2. การประมาณยอดรวมของปริมาณเงินฝักทั้งหมดใน 8 ชั้นภูมิ หรือรวมทั้งประเทศ ให้ผลการประมาณเป็นไปในทำนองเดียวกันกับการประมาณยอดรวมของปริมาณเงินฝักใน 7 ชั้นภูมิแรก และการใช้วิธีการประมาณทั้งสามวิธี สามารถให้ร้อยละของความแตกต่างระหว่างค่าจริงและค่าประมาณที่อยู่ภายในช่วง  $-2\%$  ถึง  $1\%$  ของค่าจริงทั้งสิ้น แสดงว่าการประมาณยอดรวมโดยใช้วิธีดังกล่าว มีความเชื่อถือได้สูง

3. การทดสอบสมมุติฐานที่ว่า ค่าเฉลี่ยของปริมาณเงินฝักเท่ากับค่าที่กำหนดไว้เพื่อจะตรวจสอบว่า ค่าประมาณของค่าเฉลี่ยของปริมาณเงินฝักเท่ากับค่าเฉลี่ยของปริมาณเงินฝักจริงหรือไม่ พบว่าเท่ากัน ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า ข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนที่ดีของข้อมูลประชากรได้ และในการประมาณช่วงของค่ายอดรวมปริมาณเงินฝักทุกประเภทโดยใช้การประมาณด้วยวิธีต่าง ๆ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ช่วงของค่าประมาณยอดรวมที่ได้ทั้งหมดจะครอบคลุมค่ายอดรวมจริงทุกวิธี

4. การประมาณยอดรวมปริมาณเงินฝากประเภทต่าง ๆ โดยใช้การประมาณทั้งสามวิธี ทั้งการเลือกตัวอย่างแบบไม่แทนที่และแบบแทนที่ พบว่าการสุ่มตัวอย่างแบบไม่แทนที่และแบบแทนที่ ให้ผลการประมาณที่ไม่แตกต่างกันมาก กล่าวคือ การประมาณปริมาณเงินฝากโดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบไม่แทนที่มีความแม่นยำและถูกต้องมากกว่าการประมาณเงินฝากโดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบแทนที่เล็กน้อย

#### ข้อเสนอแนะ

1. การแบ่งชั้นภูมิของธนาคารตามขนาดซึ่งวัดด้วยปริมาณเงินฝากประเภทเงินรวมนั้น ในกรณีที่มีจุดประสงค์โดยทั่วไปที่ไม่เจาะจงเงินฝากประเภทเงินรวม อาจใช้ขนาดของธนาคารเป็นตัวแปรในการแบ่งชั้นภูมิได้
2. ช่วงห่างระหว่างข้อมูลในอดีตและข้อมูลในปัจจุบัน ถ้าไม่มีปัญหาเรื่องข้อมูลไม่สมบูรณ์ อาจใช้ช่วงที่แคบกว่าเดิมได้ เช่น แทนที่จะใช้ช่วงเป็นเดือน ก็ลดลงเป็นช่วงสองสัปดาห์หรือหนึ่งสัปดาห์ เป็นต้น การประมาณจะได้ข้อมูลที่ทันสมัยและมีความแม่นยำมากขึ้น
3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ถ้าธนาคารพาณิชย์รายสำนักงานธนาคารสามารถส่งข้อมูลตรงไปยังธนาคารแห่งประเทศไทยหรือศูนย์การประมวลผลข้อมูล โดยไม่ต้องผ่านธนาคารสำนักงานใหญ่ จะทำให้ย่นระยะเวลาในการส่งข้อมูล การประมาณปริมาณเงินฝากจะได้ข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น
4. การประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์ที่มีโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการประมาณยอดรวมปริมาณเงินฝากประเภทต่าง ๆ จะเป็นส่วนสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผลการประมาณมีประสิทธิภาพสูง และได้ผลรวดเร็วยิ่งขึ้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย